

Obecność Kościoła Katolickiego w Maroku

Streszczenie

Wykład na temat « Obecności Kościoła Katolickiego w Maroku » został przedstawiony w formie diaporamy. Autorka nie pretenduje do naukowej analizy omawianego materiału. Prezentacja, oparta na osobistych obserwacjach i przemyśleniach po 35 latach pracy i życia w Maroku, zawiera dwie części:

1. Uwarunkowania geograficzno-historyczne mające bezpośredni wpływ na sytuację i rolę Kościoła w Maroku.

2. Świadectwa osób różnych narodowości, których praca i przeżycia z nią związane na przestrzeni kilkudziesięciu lat uzupełniają, z subiektywnego punktu widzenia, dokumenty dotyczące działalności Kościoła Katolickiego w czasach Protektoratu i po roku 1956.

Ad.1. Część historyczna obejmuje kilka okresów, począwszy od pojawienia się w Epoce Rzymskiej pierwszych gmin chrześcijańskich (Mauretania Tingitana), poprzez kilka wieków losów chrześcijan po podboju arabskim i islamizacji Maroka.

Na szczególną uwagę zasługuje obecność Braci św. Franciszka od 1219 roku, a przede wszystkim ich działalność duszpasterska wśród więźniów chrześcijańskich, wziętych do niewoli w starciach morskich, po wypowiedzeniu świętej wojny na morzu Hiszpanom i Portugalczykom. Misja franciszkańska nabrała szczególnego znaczenia w latach panowania Moulay Ismaila (1672-1727). Ten wybitny przedstawiciel dynastii Alaouitów zasłynął legendarnym okrucieństwem w stosunku do niewolników. Kosztem ich cierpień i często życia wznosił mury obronne Meknesu, swojej stolicy i rozbudowywał miasto na miarę swoich wygórowanych ambicji.

Po roku 1818 mimo, że Maroko zrezygnowało ze świętej wojny na morzu., a pozostali przy życiu więźniowie chrześcijańscy odzyskali wolność, Franciszkanie (głównie z Francji i Hiszpanii) kontynuowali swoją misję. Miała ona na celu pracę charytatywną wśród najuboższych tubylców, szczególnie w dziedzinie pomocy medycznej i edukacyjnej, w imię ewangelicznej miłości bliźniego.

Lata Protektoratu (1912-1956), były okresem rozkwitu i wzmożonej działalności Kościoła Katolickiego, zarówno w strefie hiszpańskiej jak i francuskiej, w związku z dużą ilością osadników z krajów europejskich, a w konsekwencji wzrostem ilości cudzoziemców na terytorium Maroka.

W roku 1956, władze Protektoratu wycofały się z dwóch stref, Maroko odzyskało całkowitą niezależność. Większość kolonistów powróciła do Europy, liczba cudzoziemców zmniejszała się z każdym rokiem, a mimo to Kościół Katolicki pozostał przystosowując się do nowych warunków i jest obecny do dnia dzisiejszego.

Katolicy w Maroku skupieni są wokół dwóch diecezji ; francuskiej z siedzibą w Rabacie i hiszpańskiej z siedzibą w Tangerze, w sumie około 24 000 wiernych, wśród nich dawni koloniści, pracownicy korpusu dyplomatycznego, kooperanci, a także coraz liczniejsi studenci z Afryki Subsaharyjskiej.

Dzięki dobrym stosunkom Ojca św. Jana Pawła II z królem Hassanem II, działalność duszpasterska Kościoła Katolickiego wśród cudzoziemców została oficjalnie uznana, a od 20 lat istnieje w Rabacie Ambasada Watykanu.

Katolicy są obecni w około 40 miastach Maroka. Spośród tych czasem bardzo oddalonych ugrupowań, także kulturowo, są kapłani, zakonnicy i siostry zakonne.

Działalność Kościoła Katolickiego widziana z perspektywy historycznej to swego rodzaju sinusoida. Okresy słabości były zwykle okazją do nowych wyzwań, a więc paradoksalnie stanowiły jego siłę.

Kościół Katolicki dzisiejszy, zgodnie z przesłaniem Jana Pawła II, wygłoszonym w Asyżu i Casablance, otwiera się na dialog, nie tylko z niekatolickimi wyznaniami chrześcijańskimi (prawosławnymi, protestantami i anglikanami), ale także z muzułmanami. Dialog z tymi ostatnimi nabiera szczególnego znaczenia w dobie tak licznych konfliktów.

Historia Kościoła Katolickiego w Maroku pozwala na sformułowanie następujących wniosków:

Kościół Katolicki w tym kraju był i jest kościołem cudzoziemców. Jako taki jest również obcą strukturą w społeczeństwie, w którym się znajduje, zobowiązany do ścisłego przestrzegania wymagań władz oficjalnych. Warunkiem "sine qua non" jest rezygnacja z najmniejszych przejawów prozelityzmu.

W konsekwencji Kościół Katolicki realizuje swoją działalność w sferze dwojakiej rzeczywistości:

a) stałej: do niej należą diecezjalne struktury administracyjne,

b) migracyjnej: to wierni, których liczba, może ulegać zmianie, każdego dnia.

Ta dwojaka rzeczywistość jest kluczem do zrozumienia roli Kościoła Katolickiego w tym kraju.

Ad.2. Świadectwa osób mieszkających i pracujących w Maroku w różnych okresach:

1. Paquita Pilar Saavedra Barnusell, Hiszpanka, urodzona w Tangerze, pracowała w Maroku do roku 1980, po wyjeździe do Madrytu została zatrudniona w Sekretariacie Premiera Rządu Felipe Gonzalez. Obecnie na emeryturze.
2. Roger Buatois-Guérin, Francuz, w Meknesie od 1946 roku, przewodniczący Francuskiej Izby Handlowej, zakochany w mieście, kraju i ludziach.

3. Ojciec Joël Colombel, Franciszkanin, od 1949 roku w Maroku, najpierw w Marakeszu, obecnie w Meknesie. Pracuje w ośrodku edukacyjnym Driba.
4. Ksiądz Simeon Stachera, pracował w Meknesie, obecnie prowadzi działalność duszpasterską w dawnej strefie hiszpańskiej, w Larache.

Bibliografia:

1. R.P. Anastase Goudal - *Meknès Capitale d'Empire et Cité Mariale, Indre, France 1959.*
2. R. Coindreau - *Les Corsaires de Salé, Paris 1948, Société d'éditions géographiques.*
3. A. Dziubinski - *Historia Maroka, Wrocław, Ossolineum 1984.*
4. Bernard Lugan - *Histoire du Maroc, des origines à nos jours, Bartillat, Paris, 1997.*
5. Charles de Foucauld - *Reconnaissance au Maroc (1883-1884), éd. L'Hermattan, coll. Introuvables, 1998.*
6. Bernard Lugan - *Les particularités de l'Islam marocain, Copyright Clio 2009.*
7. Anne Balenghien - *Colloque sur « Fragilité et durabilité du dialogue des civilisations, responsabilité des instances religieuses et politiques » Liban, 2009.*
8. Jacques Levrat et Abdelmajid Benjelloun - *Dialogues entre deux croyants, L'Hermattan 2009.*

1. Katedra hiszpańska pod wezwaniem Matki Boskiej z Lourdes w Tangerze.

2.Katedra św. Piotra w Rabacie

3.Ruiny Volubilis, stolicy prowincji rzymskiej Mauretanii Tingitana

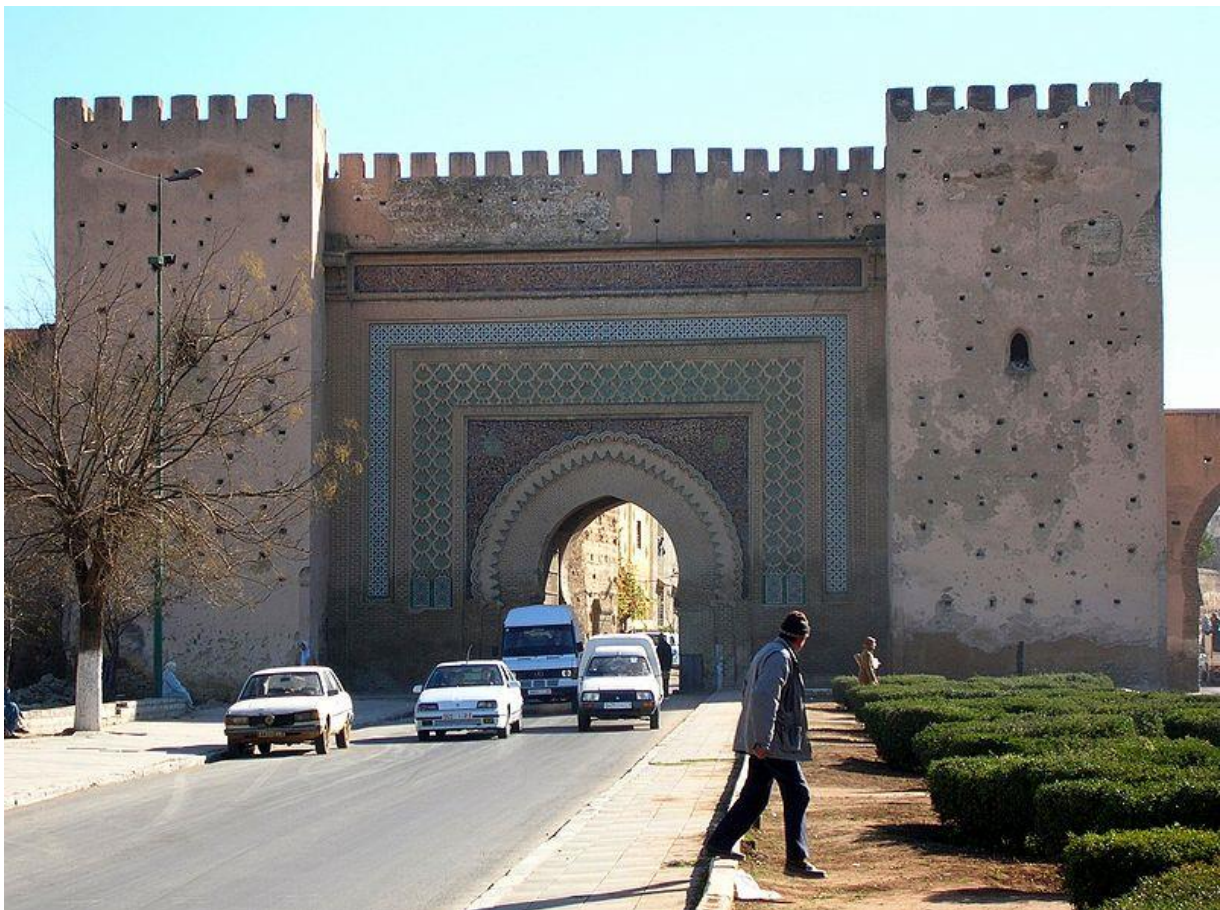
4. Ruiny Volubilis

5. Moulay Idriss, kolebka Islamu w Maroku

6. Meknes, stolica Moulay Ismaila

7. Jedna z bram do Mediny w Meknesie

8. Aguedal, zbiornik wodny z czasów Moulay Ismaïla

9. Matka Boska Patronka więźniów chrześcijańskich w Meknesie

10. Msza Św. w kaplicy Kościoła Notre Dame des Oliviers w Meknesie (kwiecień, 2010)